

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

H ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

in q̄ pecora recludunt. hęc Donat^o. At y^o Serui. lūp Donati artē: ex hara & specio haruspex cōpositū dixit. Nā hara: gen^o est auis: cui vatici nātes haruspices intēdebāt. cui^o traditio magis placet. Et ab hara aue hariol^o etiā (vt existimo) dict^o est: neq; ab hara altari spiratiōe carēte: pri māq; pducēte syllabā: hariolus: necharuspex deriuat. vt Vgu. somniauit: q̄ prima syllaba corripit: dicēte Vir. li. gnei. viij. Retinet lōgeu^o haruspex. Hariol^o q̄ tuor correp. hz syl. q̄ re he roico metro m p pceumaticū pedē capi nō p̄t Harpe hui^o harpes: enus erat falcāt^o: q̄ vsus est Persē: de q̄ Luca. Harpem alteri^o mōstri iam cēde rubenē. Harpya cum y greco in secūda syl. seq̄nte i latino auis est rapax. Vir. li. gnei. iij. Hirpyg: et magnis quatū dāgorib; alas. har pis opidū est Mūsae inferioris: teste Ptolem.

Harpia. Require in dictiōe Harpe
Harpis. Ibidē. Haruga. Req. in dic. Hariolus.
Haruspex. Require ibidem.

Haurio ris cū aspiratiōe principij annotat: teste Apu. f. in secūda huius verbi psona hauris: ab eo qd est auris differat. & facit in p̄teri. hauri et hauriui. in supio haustu & hauritū: teste Prif. Varro. li. xxiij. ad Cice. Cū diē haurierint. sed & haufum formāt supinū: auēte Virg. li. gnei. iij. dicētis. Spero egdem medijs (siq̄ pia numi na p̄t) Supplicia haufum scopulis. i. te luitur: siue datuz. f. est latuz vel passurū: vt interpreta tus est Serui^o. Haurire itē tenere fca. Vir. geor. li. iij. Et mediū sol igne^o orbē: haurerat. haurire: exhaurire. Lucylli^o li. xxx. Quantū haurire animis musaz & fortia gestit. Haurire: audi re. Virg. li. gnei. iij. Vocemq; his aurib; haufi. Haurire: accipe (vt vult Serui^o) seu auare fume re: vt interpretat Marcell^o. Vir. gnei. li. i. Ille im piger haufit. Spumantē paterā: & pleno se p luit auro. Haurire defatigare. vt expōit Marcel lus. seu ferire vt dicit Ser. Vir. geor. iij. Exultan tiq; haurit: corda pauor pulsans. Haurire vul nerare: vt voluit Seruius: seu confodere: vt dixit Marcellus. Vir. li. gnei. x. Per tunicā squa lentem auro latus haurit apertum

H ante E

Hebdomoda. Require in dictiōe Hebdomas
Hebdomas huius hebdomadis: & hęc Hebdo mada declinari pōt. Petr^o Riga in Daniele. Se ptem sic annos hebdomas vna facit.

Hebenum. Require in dictiōe Hebenus.

Heben^o cū aspirato initio: teste Herodiano scribi tur: arbor est: cui^o lignū tā heben^o fce. gñe: q̄ he benū neutro declinari pōt: teste Serui^o sup. ij. geor. Luca. li. x. Heben^o mareoticavastos: Nō operi postes. Virgil. libro p̄fato. Sola India nigrum: Fert hebenum.

Heulo. Require in dictiōe Heiulor.

Heiulor depo. est verbū. Vñ Prif. in tractatu ver bor; actiug vocis: p passiug y bis positoz ait. Heiulo p heiulor antiq; prulerūt. Qd etiā Hie ro. vsurpauit cū in lob ca. xxxv. dixit. Propter multitudinē calūniatorz clamabūt: & heiula būt pp̄ vim brachij tyrānoz: neq; ex e & lul lus (qd ppriū viri nomē fuit) heiulor cōponit vt cū Catholico ridicul^o somniauit Vgu. l3 ab hea interiectiōe descēdit: a q̄ aspiratiōez recepit:

Hellas. Require in dictiōe Hellen

Helix. Require in dictiōe Hellen.

Helle. Requirit ibidem

Helcus. Require in dictiōe Hulus

Helleborum. Require in dictiōe Helleborus

Helleborus & helleborz dici in recto pōt: herba est purgatoria: dicēte Hora. in epistolis. Expul lit helleboro morbu: bilem q; meraco. Vir. ge or. iij. Scilicet q; helleboroz q; graues nigrūq; bi tumen. Et cū aspiratiōe in initio (vt Apul. tra dit & Tortel. & cum duplicato l scribit. At y^o Geor. absq; aspiratiōe elloborum scribi p̄ci p̄t: vt in ipsa dictiōe diximus

Helus. Require in dictiōe Holus

Hellen cū duplicato l scribit: fuit fili^o Deucalio nis. Helle hui^o les cū gemio l: fuit Athamantis Argiuoz regis filia. Hellas hui^o ladis cū dupli cato l: regio est: q̄ alas Greca vocat. Elis huius elidis absq; aspiratiōe principij: & cū vnico l et i latino: vrbs est Arcadia: teste Ptole. Stati^o li. Thebai. ij. Sed mihi nec Sparta genitos: nec eli de missos. Helix hui^o helicis cū aspiratiōe & vni co l & i latino scribit. etsi a Tortel. cū gemina to l scribi p̄cipiat. Nā apud Theocritū edyllio primo primā syllā. corripit: gen^o est hederæ.

Here. Require in dictiōe heri.

Heri & here in vno fcatō dici potest: auctorib; Quiniliano: Festo Prif. Vnde Iuue. saty. iij. ait Res hodie minor ē here: q̄ fuit: atq; eadem cras Nam si heri dixisset: versus stare non posset. sic & Martialis Epigrāmatū. i. Et positum est no bis nil here p̄ter aprum.

Hermagora. Require in dictiōe Hermagoras.

Hermagoras & hermagora (qd protulit in rhæ toricis Cicero: & in Bruto) declinari i recto po test: proprium fuit viri nomen

Herma. Require in dictiōe Hermes

Hermes hui^o hermis vel hermetis. & Herma huius mæ declinari pōt. & latine Mercurius dicit & nōnunq; p statua ponit. Iuue. saty. viij. Nil nisi Cecropides: truncoq; simillimus: Hermē. Aemilius Probus in Alcibiadis vita. Id cū appa reret: priusq; classis exiret: accidit vt vna nocte oēs hermē q in opido erāt Athenis deſcerent: p̄ter vnū: q̄ ante ianuā erat. Herma (vt scribit Fest^o) a grecis p firmamēto ponit. interdū etiā (vt ait) laburā fcat. Hermus flui^o est Lydiæ:

teste Seruio: cuius meminit Virg. geor. ij. cum dixit. Atq; auro turbidus hermus
 Hermus. Require in dictiōe Hermes
 Heruca & Herugo cū æ diphōgo scribunt: teste Apule. Nā (vt ait) ab herod hēres veniūt: non aut a rodo rodīs: vt Vgu. somniauit: genus est vermis. Herugo item viciū est segetes & ferrū excedēs. Heruca etiā herba q̄dā est. de qua luue. Tu tantū herucis imprime dentē. Ouidi. de remedio. Nec min⁹ herucas iubeo vitare salaces. Vgu. ab vro ris dictā tradidit: q̄si vrUCA di ca. q̄d si verū est absq; aspiratiōe & æ diph. scribi eruca opteret: q̄n herbā designare habet.

Herugo. Require in dictiōe Heruca.

Hesperia. Require in dictiōe Hesperus.

Hesperis. Require in dictiōe Hesperus

Hesper⁹ atlantis fuit frater: & ea stella dīr q̄ alijs noīb; vesperus. vesper. vesperugo vocat. Vir. in fine Bucolicorū. Ite domū saturā (venit hesper⁹) ite cappellē. Ab hesperō Hesperia cognominata est. b est Italia siue Hispania. Syll.⁹ circa initū opis. Da musa decus memorare laborū. Antiquē hesperie. Nōnunq; p hesperia Hesperis dīr. Hesperides filie fuerūt Atlātis: teste Seruio sup li. iij. enei. At yō Lactātiū grāma. super li. ij. The. nō Atlātis sed Hesperii illius fratris filias fuisse dixit. Nōnunq; & Hispaniæ plura. tū nu. declinari pōt. Seruio sup. ij. geor. Vri boues sunt agrestes: q̄ in Pyrenēo mōte nascūt inter Gallias & hispanias posito.

Heterogeneous. Require in dictiōe Heterogen⁹.
 Heterogenus & heterogeneous. hoc est alteri⁹ generis in vno scato dici potest

H ante I

Hialum. Require in dictiōe Hialus.

Hyalus cum y greco scribit: quod ramen Vgutio neu. gñe Hyalum declinat. Virg. georg. iij. Milesia vellera nymphē: Carpebant. Hyali faturo phucata colore: id est vitri

Hibus. Require in dictiōe Hic hēc hoc

Hic hēc b facit in drō singlari huic: q̄ quidē teste pris. monosyllaba dictiō ē: dicēte Virg. geor. i. Huic a stirpe pedes remo prent⁹ in octo. q̄nq; p digresim duas: fit syllabaz: vt est apud Statū li. Th. i. Lerus huic dñō videas dare iura nepotes. In drō plali & abtō facit his cū vnico i: q̄d hibus antiq; prulerūt: testib; Nonio & Priscia. Vñ Plau. ait Gurculiōe. Pariss. mi estis hibus

Hydra. Require in dictiōe Hydr⁹

Hydros. Ibidē Hydria. Ibidem.

Hydropicus. Regre in dictiōe Hydrops.

Hydrops cōis ge. & hydropic⁹ in vna scatione dici pōt: & cū y greco scribit. Hora. in eplis. Si noles san⁹: cures hydropic⁹: & ni. Mas. aut ge neris Hydrops: morbu designat. Donat⁹ sup Terētiū eunuchum. Vternolus morbo vetere

confectus in veterno: quales sunt qui hydro pen patiūtur. Horatius in. ij. carminū. Crescit indulgens sibi dirus hydrops.

Hydrus cū y greco scribit: & habet scē. hydra. Hora. in eplis. Speratū meritis durā q̄ cōdidit hydrā: serps est aquatilis. Est etiā Hydrus ea: dē scriptura: vrbs in Calabria: teste Ptole. quā alās Strabovrbiculā appellat. & facit i grō hy drunt. Hydra eadē scripturā teste eodē Ptole. vrbs est Acoliā extrema: & vrbs Cyrenaicē puinciē. Hydras cū y greco: insula q̄dam est Africē adiacēs: vt idem Ptole. ostēdit. Hydria cum y greco in prima syllaba vrna dicit

Hyella. Require in dictiōe Hyena.

Hyems hui⁹ hyemis scē. gen. cū y greco scribit. Nā ab ωω pluō (vt nōnullivolūt) deriuat. At vero Pris. ab imbre: q̄ apud grecos ομβροσ dīr: deductū tradit. Marcus autē Varro vt oīa latinū linguē tribueret: ab hiatu descendere dixit Vgutio: ab hemis: q̄d est feminis: qa. f. in hyeme: & diminuto vsq; ad medietatem: vel vltra soluerūt circō dictū ē voluit. Q: si ab imbre (vt Priscian⁹) vel ab hiatu (vt Varro tradit) deducit: cū i latino hyems scribi opteret. q̄d tū a doctis viris nō obseruat. Vgutonis etymologia nihil reponsonis dabit. Nam p somnia mihi multa finxisse videtur

Hyæna cū y greco & æ diph. scribit: aīal est q̄ drupes: quod alternis annis masculum esse & foemina tradit. Plin. lib. viij. natu. histo. Quod etiā tetigit Oui. li. Meta. xv. dicēs. Et q̄ mō sce mina tergo. Passa marē: nūc ēē marē miremur hygnā. Luca. li. viij. Viscera nō lycnis: nō durē nodus hignē. Hyella cū y greco & duplicatol vrbs fuit Oenotriæ: teste Hero. li. histo. i. Aliā ē eodē noīe in foelici Arabia: teste Ptolemo.

Hiera. Require in dictiōe Hieros

Hierapicra. Ibidē. Hierarchia. Ibidē

Hieronymus. Require in dictiōe Hieros.

Hierosolymæ. Require in dictiōe Hieros.

Hierosolymitani. Ibidē Hierosolymite. Ibidē

Hierosolymi. Require ibidem.

Hiero. Require in dictiōe Hieros.

Hierosolyma hui⁹ hierosolymē. & hierosolymitanē: plali tū nu. declinat: et cū aspirato initio: sequēte i latino & y greco in penultima syll. scribit: vrbs est Iudgē: q̄ alās hierusalē vocatur. Hiero. in Ioāne. cap. x. Facta sunt encenia hierosolymis. Et a hierosolyma fit hierosolymita: Hierosolymitan⁹: Hierosolymus. Hiero. in li. ij. Machabē. ca. viij. Et q̄ pmiserat romanis se tributū restituere: de captiuitate Hierosolymorū: p̄dicabat: nūc p̄fectorē deū hīe Iudgōs. hi ppli Hierosolymi vt dixim⁹: necnō & solymi vocati sunt. Corne. Tacius. Aij claralu Iudgōz: inuia Solymos carminib; celebrat